

A mennyből jöttem hozzátok

Vom Himmel hoch da komm ich her

Satz: Lukas Osiander, 1586

1. A menny-ből jöt-tem hoz-zá-tok, Ma nék-tek bol-dog hírt mon-
2. E ma-i nap egy kis-gyer-mek Ti-nék-tek szűz-től szü-le-
3. Úr Jé-zus Krisz-tus, Is-ten ő, Nagy ín-sé-gek-ből meg-men-
4. Le-hoz-ta bol-dog-sá-go-tok, Mely Aty-já-nál már ké-szen
5. Bi-zony-ság-ként ez lesz a jel: Egy já-szol mé-lyén ott pi-

- dok. Oly nagy ö-rö-met hir-de-tek, Hogy mél-tán uj-jong szí-ve-tek.
tett. A gyer-mek é-des, ked-ves, szép, Ö-röm su-gár-zik ró-la szét.
tő, Ki meg-vált, meg-tart, üd-vö-zít, A bűn szen-nyé-től meg-tisz-tít.
volt, Hogy or-szá-gá-ba lép-je-tek, Ö-rök-ké-vé-le él-je-tek.
hen, Be-pó-lyál-va ta-lál-já-tok, Ki meny-nyet-föl-det al-ko-tott.

6. Mi is együtt örvendezve / A pásztorokkal menjünk be,
Hogy meglássuk ajándékát, / Az Isten drága, szent Fiát.
7. Belépve szívem megdobbán: / Ki fekszik ott a jászolban?
Kit rejt e bölcső, jól tudom: / Ő az én drága Jézusom!
8. Te kedves vendég, légy áldott! / A bűnöst félre nem dobod,
De mellém jössz, ha szenvedek, / Hogyan háláljam meg neked?
9. Uram, ki mindent alkottál, / Milyen szegénnyé változtál!
A széna lett most fekhelyed, / Miből tehen s szamár evett.
10. Ha lenne mégoly nagy e Föld, / Arany borítná s drágagyöngy,
Kevésnek tűnne számodra, / S te elférsz egy istállóba!
11. Királyi párnád bársonya / A jászolbölcső szénája,
De rajta mégis tündökölsz, / Akár ha égi trónon ülsz.
12. Belátom már, hogy jöttöddel / Igaz valódat tárod fel:
Világi hírnév, szerzemény / Előtted porszemnyit sem ér.
13. Te drága Jézus, vártalak, / Ma nálam vesd meg ágyadat,
A szívembe hadd zárjalak, / S örökké téged áldjalak!
14. Ezért hát én is örvendek, / Repesve mondok éneket,
Az édes dallam szárnyra kel, / Vidáman száll az égbe fel.
15. Az Úrnak zengjünk glóriát, / Ki hozzánk küldte szent Fiát,
S az angyalkarból vig ének / Kíván most boldog új évet.